

Libri

mini enim me habere memoriā et intelligētiā et voluntatē. et intelligo me intelligere et velle atque meminisse: et volo me velle. et meminisse et intelligere. totāque meā memoriā et intelligētiā et voluntatē simul memini. **Q**uod enim memorie mee non memini: non est in memoria mea. **N**ihil autem tam in memoria: quam ipsa memoria est. **T**otā igitur memini. **N**ec quicquid intelligo intelligere me scio: et scio me velle quicquid volo. **Q**uicquid autem scio memini. **T**otāque igitur intelligētiā. totāque voluntatē meā memini. **S**icut cum hec tria intelligo. tota simul intelligo. **N**ec enim quicquid intelligibiliū non intelligo nisi quod ignoro. **Q**uod autem ignoro: nec memini nec volo. **Q**uicquid itaque intelligibiliū non intelligo: sequentem etiam non memini nec volo. **Q**uicquid autem intelligibiliū memini et volo: sequenter intelligo. **V**oluntas etiam mea totā intelligentiā totāque memoriā meam capit dum toto vtor quod intelligo et memini. **Q**uapropter quoniam inuicem a singulis et tota omnia capiunt: equalia sunt tota singula totis singulis: et tota singula simul omnibus totis. et hec tria vni: vna vita: vna mens vna essentia.

De querenda imagine trinitatis etiam in his que aia ex corpis sensib' accipit. La. XII.

Am ne igitur ascendendū est qualibuscūque intentionis viribus ad illaz summā et altissimā essentia: cuius impar imago est humana mens sicut imago: an ad huc eadē tria distinctius declaranda sunt in aia pilla que extrinsecus sensu corpis capimus: vbi tpaliter impm it rex corporeaz noticia. **N**ec tētem quippe ipsam in memoria et intelligētia et voluntate suimet ipsius talē repiebamus: vt quoniam ipse nosse semper seipam velle apprehendebat simul etiam sp sui meminisse: semper seipam intelligē et amare apprehenderet: quis non semper se cogitare discretā ab eis que non sunt quod ipsa est ac hoc difficile in ea dinoscitur memoria sui et intelligentia sui. **Q**uasi enim non sint h duo: sed vni duobus vocabulis appelleret: sic apparet in ea re vbi valde ista cōiuncta sunt: et aliud alio nullo pcedit tpe: amorque ipse non ita scitur esse: cū cum non prodit indigētia: quoniam non semper presto est quod amat. **Q**uapropter etiam tardioribus dilucescere hec pnt duz ea tractant: que ad animū tempe accedūt: et que il tpaliter accidunt cuz meminit quod antea non meminerat: et cum videt quod antea non videbat: et cū amat quod antea non amabat. **D**ed aliō hec tractatio iam poscit exordium: ppter huius libelli modum.

Explicit libri decimus.

Incipiunt capitula libri vndecimi.

- i** De imagine trinitatis etiam in eo quod imago dei non est: id est in homine exterioriore querēda.
- ii** De visibili et vidente atque visione.
- iii** De memoria qua visor imago retinet et intentione aie que in vtriusque occurrit.
- iiii** De imaginibus quas cogitationis actus intuctur in phantasia quam memoria concepit.
- v** De cogitationibus innoxijs et de his que ab actus recordationis abigende sunt.
- vi** De fine voluntatis que cognoscit an recta: an prava cupimus.
- vii** De ea trinitate que iam non ex corpore neque ex corpis sensu: sed de memoria nascitur cogitantis.
- viii** De multiplicationibus trinitatum que ex recordatione pariuntur.
- ix** Quod in quolibet genere trinitatum voluntas nec parens inueniatur esse nec ples.
- x** Quod facile sit cogitari sibi eas species que non vidit ex earum recordatione que vidit.
- xi** De mensura et numero et pondere que similitudo sit in memoria et visione et voluntate.

Incipit liber vndecimus.

De imagine trinitatis etiam in eo quod imago dei non est: id est in homine exterioriore querenda.

Capitulum I.

Nam dubium est sicut interiorē hominem intelligētia: sic exteriorē sensu corpis peditū. **V**itamur igitur si possumus in hoc que exterioriore indagare qualecūque vestigiū trinitatis: non quod ipse corde nō sit imago dei. **M**anifesta est quippe apostolica sententia: que interiorē hominem renouari dei agnitione declarat sicut imaginē eius que creauit eū. cum et alio loco dicat. **E**t si exterior: homo noster corrumpit. sed interior renouatur de die in diē. **I**n hoc ergo que corrumpit. queramus que admodum possumus quandā trinitatis effigie. et si non expressiorē. tamen fortassis ad dinoscendū faciliore. **N**ec enim frustra. et iste homo dicit: nisi quod inest ei nonnulla interioris similitudo. et illo ipso ordine conditionis nostre quomortales atque carnales effecti sumus: facilius et quasi familiarius visibilia que intelligibilia tractamus. **C**um ista sint exterioris. illa interioris. et ista sensu corpis sentiamus. illa mente intelligamus. nosque ipsi animi non sensibiles similes id est corpora. sed intelligibiles: quoniam vita sumus.

Colo. 3.

2. Cori. 4.